

ne, brasilianerne og andre, ja, så får vi en idé om, hvorvidt det har en chance i Hongkong, om vi har en chance for, at vi får et WTO-resultat om en måneds tid.

Det er utrolig vigtige forhandlinger både for Danmark, altså for vores eget land, og også, som vi allerede har hørt meget om fra de to ministre, for de allerfattigste lande i verden.

Jeg vil gerne takke udenrigsministeren og udviklingsministeren for to meget grundige besvarelser, hvor man – om jeg så må sige – kom hele vejen rundt. Det er klart, og det kan vi også se det af den offentlige debat, at det er emner, som optager mange mennesker her i landet. Det hænger nok sammen med, at vi er et relativt velstående land og derfor også har blik for, at man så naturligvis har en særlig forpligtelse til at hjælpe de mennesker i verden, der har knap så gode muligheder.

Danmark er et traditionelt frihandelsland uden protektionisme, og derfor er vores virksomheder som udgangspunkt godt stillet i forhold til en fri international konkurrence. Vi har med andre ord klare interesser i, at verdens toldmure rives ned. Det vil gavne os, det vil gavne vores udenrigshandel, og dermed vil det gavne beskæftigelse og velstand.

I de seneste uger har WTO-drøftelserne drejet sig meget om landbrugspolitik. Det er naturligt, for det er her, knasterne er i de aktuelle forhandlinger. Men for Venstre er det vigtigt at understrege, at WTO, verdens frihandelsorganisation, handler om alle typer af varer, landbrug samt industri og service. Vi skal huske, at over 90 pct. af verdenshandelen i dag er industri og service, mens handel med landbrugsvarer kun udgør ca. 10 pct.

For Danmark er det af overordentlig stor betydning, at vi også får gennemført væsentlige reduktioner af told på industrivarer og serviceydelser, fordi vi her har et meget stort vækstpotentiale. Det er så også, hvad vi forventer os af WTO-mødet i Hongkong.

Når vi er kommet mere overens med de andre lande som USA, Australien og Brasilien om landbrugsspørgsmålet, er det vores klare forventning, at vi skal tage fat på en omfattende reduktion af de toldbarrierer, der stadig væk er inden for industri- og servicesektoren. Her må lande som Brasilien og Indien, der i dag står økonomisk langt stærkere end tidligere, også levere varen. Det vil være i alles interesse.

EU har taget store skridt for at liberalisere landbrugssektoren, og nu er det altså andre lan-

de, der må svare ved at gå med til en reduktion af toldmurene på industri- og serviceområdet.

I EU har vi for længst helt fjernet tolden på import fra de allerfattigste lande i verden, så vi kan lade handelen med alt undtagen våben. Sådan et princip må de mere velstående lande i verden også fremover efterleve. Derfor er situationen den i dag, at langt den største handelspartner for de afrikanske lande er EU. EU importerer over 70 pct. af de fattige landes eksport, og det er mere end USA, Canada, Japan og Australien tilsammen. Jeg synes, der er grund til at understrege det, selv om udenrigsministeren allerede har nævnt de tal, for det viser altså, at vi i EU er gået meget langt, især når vi taler om frihandel med de allerfattigste lande i verden, som jo har større behov end andre. Der er behov for, at resten af verdens rigeste lande også kommer frem på banen, når det drejer sig om frihandel.

Også internt i Afrika er der behov for, at tolden reduceres. 70 pct. af den told, som ulandene betaler, går til andre ulande, og det er klart, at ulandene på sigt har en stor interesse i, at deres indbyrdes handel også kan lattes.

Som sagt har debatten i den sidste tid fokuseret meget på landbruget og på ulandenes muligheder. Det er forståeligt. Mennesker i Afrika lever økonomisk et frygtelig usselt liv. I den rige del af verden må vi gøre, hvad vi kan for at hjælpe med til, at mennesker overalt i verden kan få et bedre liv. Vort mål er at reducere fattigdommen væsentligt i den del af verden.

For at det kan ske, må landene selv bidrage ved at få gang i deres egne økonomier. Sker det, vil der komme vækst og velstand. Handel er alfa og omega i de bestræbelser. Efter Murens fald er der blevet skabt langt bedre grobund for, at de fattigste lande i bl.a. Afrika kan udnytte de muligheder, som den frie handel giver.

Kl. 14.20

Der er i dag ingen tvivl om, at de lande, der integreres i den globale økonomi, vokser hurtigere end de lande, der vælger at isolere sig.

Afrika er ved at bevæge sig i retning af markedsøkonomi. Det går trægt, men alligevel betyder det, at de afrikanske lande i dag og i de kommende år får langt bedre muligheder for at skaffe sig økonomiske fordele af en mere fri verdenshandel.

Selv om alle lande på længere sigt har en klar fordel af øget samhandel, ønsker vi alligevel i Venstre, at de fattigste lande fortsat får mulighed for at beskytte deres egen landbrugsproduktion. Ligesom EU-landene i starten beskyttede